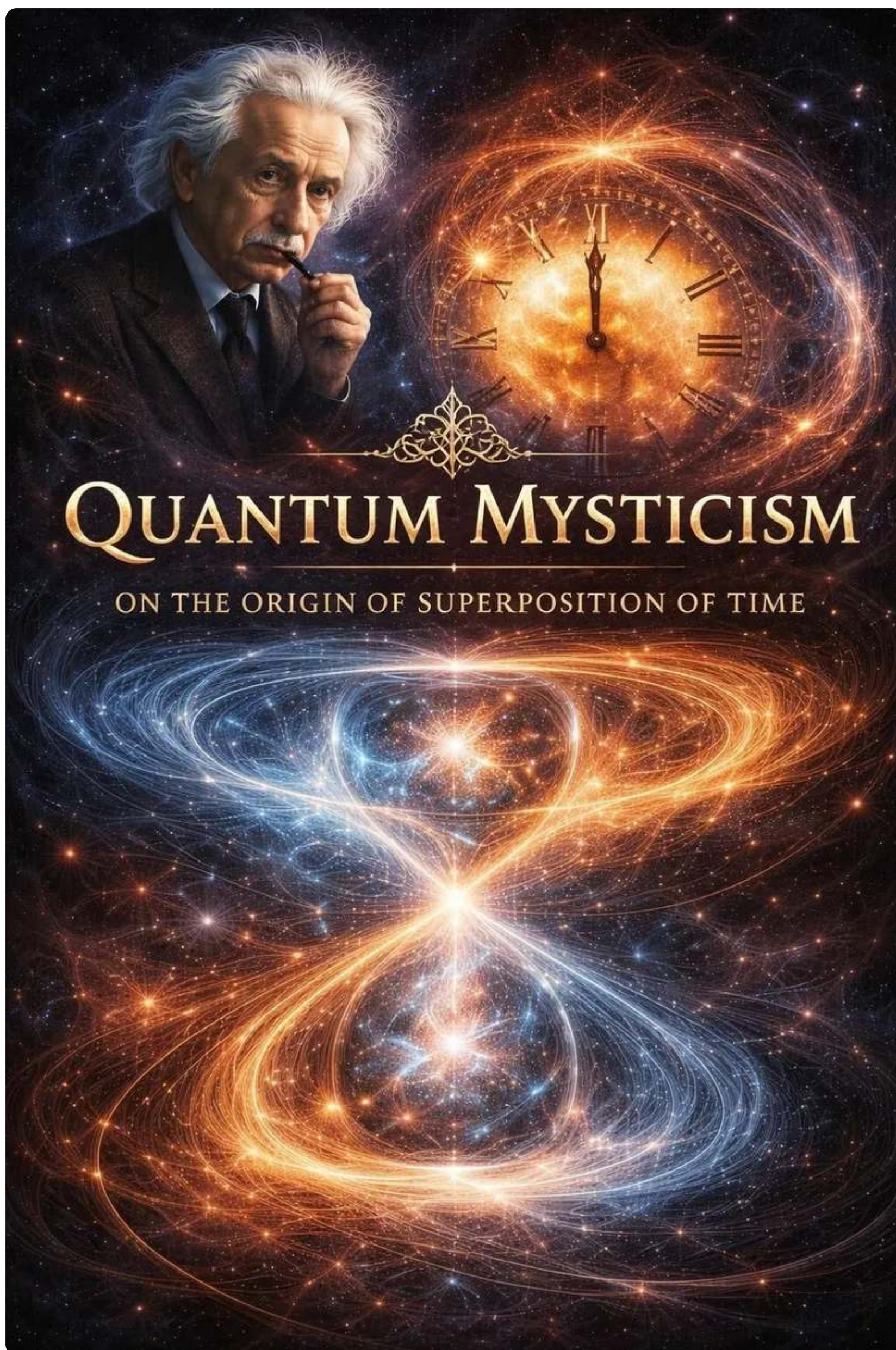

QUANTUM MYSTICISM

ON THE ORIGIN OF SUPERPOSITION OF TIME

Kozmikus Filozófia

A Világegyetem Filozófiával

Ingyenes hozzáférés filozófiai könyvekhez.

Elérhető **42 nyelven** magas nyelvi minőségben, mesterséges intelligencia fordítás segítségével.

Hozzáférés a könyvhöz

Online olvasás

PDF/ePub letöltése

hu.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/

Nyomtatva: 2026. március 29.

CosmicPhilosophy.org

Tartalomjegyzék

1. Kvantummisztika

1.1. A matematika megsértése

1.2. Az empirikus csapda

1.3. Misztikus gondolkodás

1.4. A teljesség dogmája

1.5. Következtetés

Kvantummisztika

A idő szuperpozíciójának eredetéről

2026 márciusában az Earth.com tudományos médiaportál cikket publikált a kvantumfizika állapotáról:

“ Az összefonódott részecskék olyan kapcsolatot osztanak meg, amely lehetővé teszi számukra, hogy azonnal „beszéljenek” egymással. Ez azt jelenti, hogy egy részecske mérése **azonnal befolyásolja** a másik állapotát, függetlenül attól, milyen messze vannak egymástól. Bármilyen érthetetlennek is tűnhet a kvantumösszefonódás fogalma, **már nem vita tárgya, hogy igaz-e vagy sem.**

(2026) A kvantumösszefonódás sebességét először mérték – túl gyors ahhoz, hogy felfoghassuk

Forrás: [Earth.com](https://earth.com)

A cikk népszerűsített egy, a fizika legprestízsusebb folyóiratában, a Physical Review Letters-ben publikált tanulmányt, amelynek szerzői Prof. Joachim Burgdörfer, Prof. Iva Březinová, egy csapat a Bécsi Műszaki Egyetemről (Ausztria) és egy csapat Kínából (W. Jiang et al.).

A tanulmány kutatói szerint az attomásodperces késések mérésével a fotoionizáció során – egy olyan folyamatban, amelyben egy lézer egy atomot talál el, kiszabadít egy elektront és egy iont hagy maga után – megörökítették a összefonódás „születését”. És mivel matematikai modelljük nem tudott egyetlen kilépési időt definiálni vagy előre jelezni, arra a következtetésre jutottak, hogy az elektron „különböző születési idők szuperpozíciójában” létezik.

Az Phys.org és a Bécsi Műszaki Egyetem a következő ontikus állításokat idézte a kutatóktól:

“ Ez azt jelenti, hogy az elrepülő elektron **születési ideje elvileg nem ismert**. Azt is mondhatnánk, hogy **maga az elektron sem tudja**, mikor hagyta el az atomot. Különböző állapotok kvantumfizikai szuperpozíciójában van. Korábbi és későbbi időpontban is elhagyta az atomot.

És:

“ Arra a kérdésre, hogy melyik időpontban történt ez „valójában”, **nem lehet válaszolni** – erre a kérdésre az „igazi” válasz egyszerűen **nem létezik a kvantumfizikában.**

A tanulmány logikai keretének vizsgálata mélyreható logikai hibákat és belső ellentmondást tárt fel.

FEJEZET 1.1.

A matematika megsértése

A tanulmány rendkívüli állítása a matematika megsértésén alapul.

A szabványos kvantumformalizmusban a 🕒 idő szigorúan paraméter. Ez a külső koordináta, amelyhez képest egy rendszer fejlődik. Nem, és soha nem is volt kvantummegfigyelhető. Nem létezik önadjungált „*időoperátor*” sajátállapotokkal.

Azt állítani, hogy egy elektron „*idők superpozíciójában*” van, azt jelenti, hogy az időt fizikai megfigyelhetőként kezeljük konkrét sajátállapotokkal (egy „*korábbi*” és egy „*későbbi*” állapot). A szerzők megkerülik saját területük alapvető matematikai definícióit, hogy egy koordináta-paramétert fizikai paradoxonná alakítsanak át. Ezt nem formális hibaként kezelik, hanem megállapított tudományként egy élvonalbeli folyóiratban.

FEJEZET 1.2.

Az empirikus csapda

A matematikai megsértésen túl a tanulmány központi állítása elkerülhetetlen logikai csapdát teremt saját empirikus adataival kapcsolatban.

A kísérlet egy lézerezavaró eseményt használ, amely meghatározott referencia 🕒 óraként funkcionál a rendszer számára. Méréskor ez a rendszer nagyon specifikus, koherens kvantumértékeket ad – konkrétan egy átlagos ~232 attomásodperces, megismételhető korrelációt a maradék ion energiájának állapotához kötve.

A szerzők ezt a ~232 attomásodperces korrelációt használják elméletük elsődleges empirikus jellegzetességéhez. Ugyanakkor ugyanebben a mondatban azt állítják, hogy a tényleges születési idő „*egyszerűen nem létezik a kvantumfizikában.*”

Ez a tanulmányt egy végzetes logikai elágazásba kényszeríti:

- ▶ **A. út (Logikai konzisztencia):** A születési idő létezik, komplementer az ionenergiához. A mérés alapvető behatoló jellege megakadályozza mindkettő egyidejű meghatározását, de a köztük lévő korreláció mérhető.
- ▶ **B. út (A szerzők választása):** A születési idő nem létezik, és az elektron több idő szuperciójában van.

A B. út hibája: Ha egy tulajdonság nem létezik, akkor a mérés nem adhat koherens korrelációt *azzal* a tulajdonsággal kapcsolatban. Egy ~232 attomásodperces korreláció nem mérhető, ha

nincs tényleges idő, amellyel korrelálhatna.

FEJEZET 1.3.

Misztikus gondolkodás

Az empirikus csapdát a mérés alapvető behatoló jellegével kapcsolatos kategória-hiba váltja ki. Ahhoz, hogy ismerjük a születési időt, egy megfigyelőnek passzívan kellene tanúja lennie az elektron távozásának. Mivel a mérés interakciót igényel, ez fizikailag lehetetlen.

Ezzel az elkerülhetetlen empirikus korláttal szembesülve a szerzők a misztikus gondolkodásra jellemző logikai hibák meghatározott sorozatát hajtják végre:

1. **Korlát elérése:** Elismerik, hogy a születési idő *a priori* ismerete lehetetlen **anélkül, hogy megemlítenék**, hogy ennek az alapvető képtelenségnek a rendelkezésre álló magyarázata az empirikus mérés behatoló jellege.
2. **A logikus megoldás elutasítása:** Elutasítják a logikailag konzisztens nézetet, miszerint a tulajdonság létezik, de nem határozható meg egyidejűleg a komplementaritás miatt.
3. **Paradoxon kitalálása:** Ehelyett azt spekulálják, hogy az elektron fizikailag egyszerre több időpontban is jelen van.
4. **Az érték törlése:** Kijelentik, hogy a „valódi” születési idő *„nem létezik a kvantumfizikában”*.

Burgdörfer professzor:

Azt is mondhatnánk, hogy *maga az elektron sem tudja, mikor hagyta el az atomot. Különböző állapotok kvantumfizikai szuperpozíciójában van. Korábbi és későbbi időpontban is elhagyta az atomot.*

FEJEZET 1.4.

A teljesség dogmája

A logikai hibák sorozata nem értelmezési baleset. Ez egy motivált védekező mechanizmus, amely a fizika egyik alapvető intézményi mandátumát védi: a Teljesség Dogmáját.

Ennek a dogmának a történelmi eredete egy híres 1935-ös tanulmányban található, amelyet Einstein, Podolsky és Rosen (EPR) írtak, és amely a következő kérdést tette fel: „A Kvantummechanikai Leírás Tekinthező-e Teljesnek a Fizikai Valóság Leírásakor?”

Az azt követő Einstein-Bohr vita alapvetően a teljesség körül épült fel. Einstein azt érvelte, hogy mivel a kvantummatematika csak valószínűségeket adott, logikailag hiányos volt – hiányoztak belőle a változók. Az intézményes válasz, amelyet Niels Bohr képviselt, az volt, hogy a

kvantummechanika teljes, de el kell fogadnunk, hogy a valóságnak nincsenek meghatározott tulajdonságai a mérés előtt. Bohr nézete az uralkodó irányelvvé vált.

Ez az irányelv a Matematikai realizmus feltételezésén alapul: a hitben, hogy a matematikai formalizmus nem csupán előrejelző eszköz, hanem az univerzum szó szerinti leírását is képes reprezentálni.

Ennek a dogmának a logikus következménye merev: ha a formalizmust teljesnek tekintjük, akkor a matematika bármilyen kudarcát, hogy meghatározott választ adjon, nem lehet a matematikára kenni. A kudarcot a fizikai valóságra kell vetíteni. Ez a motiváció a megfigyelt misztikus gondolkodás mögött.

Azzal, hogy kijelentik: a valódi születési idő értéke „nem létezik a kvantumfizikában”, a PRL-tanulmány szerzői a teljesség dogmáját használják arra, hogy megvédjék a matematikát attól, hogy hiányosnak bélyegezzék.

FEJEZET 1.5.

Következtetés

Amikor a világ legprestízsusabb fizikai folyóirata olyan tanulmányt publikál, amelynek saját empirikus adatait kell tagadnia egy „többszörös egyidejűség” paradoxon fenntartása érdekében, és amikor a mainstream tudományos média ugyanezt a logikát kodifikálja azzal, hogy a kvantumveresztelés vitát „lezártnak” nyilvánítja, ez azt bizonyítja, hogy a kvantummisztika nem anomália, hanem a status quo.

Ha elméleted megköveteli, hogy az elektronok saját történetüket feledjék az egyenletekhez igazodva, akkor nem az elektron természetét fedezted fel – hanem az egyenlet korlátait tetted nyilvánvalóvá.

— Kvantumfizika filozófusa (2026)

Referencia tanulmány: Időkésések attomperces szondaként az elektronok közötti koherencia és veresztelés vizsgálatában (Physical Review Letters)

Kozmikus Filozófia

A Világegyetem Filozófiával

Nyomtatva: 2026. március 29.

Ez a könyv 42 nyelven érhető el itt: CosmicPhilosophy.org.

Online e-olvasó

PDF

ePub

Forrás: hu.cosmicphilosophy.org/quantum-mysticism/